

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 27.06.2000
KOM(2000) 415 endelig

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Italien til i overensstemmelse med proceduren i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at anvende en reduceret punktafgiftssats på visse mineralolier, når de benyttes til specifikke formål

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I henhold til artikel 8, stk. 4, i Rådets direktiv 92/81/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier¹ kan Rådet med enstemmighed på forslag fra Kommissionen tillade en medlemsstat at fritage mineralolier for punktafgifter eller lempe disse, hvis særlige hensyn taler herfor.

Ved en række breve, bl.a. et, der ankom til Kommissionens generalsekretariat den 29. juni 1999, informerede de italienske myndigheder Kommissionen om, at de ønskede at anvende en reduceret punktafgiftssats for dieselolie, der anvendes som brændstof i erhvervskøretøjer.

Italien har ændret sine punktafgiftsordninger for mineralolier med henblik på at anvende afgiftssatser, der tager udgangspunkt i brændstoffernes CO₂-emissionsniveau. Denne ændring finder sted gennem en årlig stigning i punktafgifterne på mineralolier indtil 2005. Italien ønsker at gennemføre en ordning, der giver ejere af erhvervskøretøjer til transport af varer, mulighed for tilbagebetaling af punktafgifter med henblik på at udligne denne stigning. Lignende ordninger findes allerede i Nederlandene og Frankrig.

I overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i ovennævnte direktiv har Kommissionens generalsekretariat i et brev af 28. juli 1999 informeret de øvrige medlemsstater om den foranstaltning, den italienske regering ønsker at gennemføre.

I overensstemmelse med tredje afsnit, stk. 4, i artikel 8, i ovennævnte direktiv fremsendte Kommissionen den 10. oktober 1999 en meddelelse til Rådet med henblik på fremsættelse af en indholdsmæssig indvending mod den anmodning om fravigelse fra reglerne, som den italienske regering havde fremsat. Indvendingen gik på, at foranstaltningen kun gælder erhvervsmæssig landevejstransport, der udføres for tredjemand, og der var endvidere problemer i forbindelse med reglerne for refusion til ikke-italienske chauffører.

Efter drøftelser med Kommissionen har de italienske myndigheder af hensyn til Fællesskabets forbehold ændret lovgivningen.

Differentierede afgiftssatser inden for transportsektoren kan accepteres i henhold til statsstøttereglerne for så vidt som de har til formål at sikre målsætninger, der er i overensstemmelse med den fælles transportpolitik, bl.a. de miljømæssige bestemmelser, og at minimumssatserne for punktafgifter, der er fastsat i Rådets direktiv 92/82/EØF, i øvrigt respekteres. Under disse forudsætninger kan Kommissionen acceptere princippet om differentierede afgiftssatser, hvis de anvendes ikke-diskriminerende og de har til formål at yde midlertidig kompensation til virksomheder og hjælpe dem med at tilpasse sig nye udgifter, som de påføres på grund af ændringer, der af miljømæssige hensyn foretages i skattesystemet.

Direktivet indeholder bestemmelse om, at Kommissionen periodevis tager sådanne fritagelser og lempelser op til fornyet overvejelse. Hvis Kommissionen finder, at de ikke længere bør opretholdes, fordi de har en konkurrenceforvridende effekt, skader det indre marked eller er uforenelige med Fællesskabets miljøpolitik, har den pligt til at forelægge Rådet forslag til ændring af situationen. Under alle omstændigheder ophører fritagelsen senest den 31. december 2000, som er datoen for udløbet af den tilladelse, der er givet i denne beslutning.

¹ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12, direktiv senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46).

Rådet gennemgår situationen med udgangspunkt i et forslag fra Kommissionen og beslutter, om der er grundlag for at inddrage, ændre eller forlænge tilladelsen.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Italien til i overensstemmelse med proceduren i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at anvende en reduceret punktafgiftssats på visse mineralolier, når de benyttes til specifikke formål

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmoniseringen af afgiftsstrukturen for mineralolier², især artikel 8, stk. 4,

under henvisning til Kommissionens forslag, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 8, stk. 4, i Rådets direktiv 92/81/EØF kan Rådet med enstemmighed på forslag fra Kommissionen tillade enhver medlemsstat at fritage mineralolier for punktafgifter eller lempe disse, hvis særlige hensyn taler herfor;
- (2) De italienske myndigheder informerede Kommissionen om, at de fra den 1. januar 1999 ønskede at anvende en differentieret punktafgiftssats på dieselolie, der anvendes som brændstof af erhvervskøretøjer;
- (3) De øvrige medlemsstater er blevet informeret om ovenstående;
- (4) Kommissionen gennemgår periodevis fritagelser for og lempelser af punktafgifter med henblik på at sikre, at disse er i overensstemmelse med reglerne for det indre marked og Fællesskabets miljøpolitik;
- (5) Tilladelsen i denne beslutning foregriber på ingen måde anvendelsen af statsstøttere reglerne;
- (6) Rådet skal med udgangspunkt i et forslag fra Kommissionen inden den 31. december 2000, der er datoen for udløbet af tilladelsen i denne beslutning, tage beslutningen op til fornyet overvejelse –

² EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12, direktiv senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46).

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I overensstemmelse med artikel, 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF tillades det hermed Italien fra den 1. januar 1999 til den 31. december 2000 at anvende en differentieret afgiftssats på mineralolie, der anvendes af erhvervskøretøjer, under forudsætning af, at den anvendte sats er i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992, om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier³, især minimumssatserne, der er fastsat i artikel 5.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Italien.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formanden*

³ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19, direktiv senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46).